



Nothing could stay the same คือ คำที่ยังอมตะ ยิ่งนึก ไม่ว่าวันเวลาจะเปลี่ยนแปลงไปตามบริบทแห่งฤดูกาล หรือกฎของธรรมชาติแบบไหนอย่างไรก็ตาม แต่สรรพสิ่งล้วนแต่มีการเปลี่ยนแปลงเสมอ บางท่านเคยปรารถนาว่า การเปลี่ยนแปลงนั้น เหมือนเงามืดที่ดูน่าวิตกเมื่อต้องเผชิญหน้า และถ้าการเผชิญหน้าที่ว่านั้น ต้องเดิมพันด้วยลมหายใจเชือกสุดท้ายด้วยแล้ว มันยิ่งเพิ่มความหวาดวิตกในใจเป็นหลายเท่า

คนเรานั้นมีปฏิกิริยาสุขเกลียดสารพัดทุกข์ และรักชีวิตของตนเป็นสำคัญ แม้บางทีจะเผื่อแผ่ความรักให้กับคนรอบข้างบ้าง หากเทียบกับรักตนเองแล้ว ย่อมมีขอบเขตที่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด หนึ่งในลมหายใจที่กลายเป็นหนึ่งชีวิต ย่อมต้องอนุรักษ์ตามกฎพื้นฐานที่ว่า “เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ชั่วขณะ และดับไป” อย่างเท่าเทียมกันเสมอ

บิลลี คือ กษัตริย์ สูญเสีย แต่ใจไม่เคยสูญเสีย

ย้อนไปเมื่อกลางเดือนกุมภาพันธ์ ห้วงเวลาที่หัวใจของหลายคนดูจะแบ่งบานเป็นที่สุด เพราะเป็นเทศกาลแห่ง “วันวาเลนไทน์” ภูเขาหลากหลายสีชูดอกอวดสีสันเต็มร้านขายดอกไม้ การ์ดรูปหัวใจสีชมพูได้รับเลือกให้เป็นผู้รั้งชัยในหัวใจของหนุ่มสาว ผู้กำลัง in love with his or her friend ช่างเป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุดเสียกจะหาอะไรมาเทียบได้

แต่ในห้วงหัวใจของใครอีกคน ดูจะเป็นวันที่หม่นหมองยิ่งนัก เสียงโทรศัพท์มือถือที่ตกติดตัว ทำให้ผู้รับต้องตกตะลึง เพราะเสียงในสายนั้นไม่ใช่ใครอื่น หากแต่เป็นบุตรสาวของเธอเองเรียกสายเข้ามา พร้อมน้ำเสียงที่สิ้นเครื่องจนแทบเดา ได้ว่า “เธอกำลังตกใจและใบหน้าอาบด้วยน้ำตาเป็นแน่แท้” ... “แม่มี พี่บิลลี โดนยิง” ...

เสียงที่ฟังอย่างคุ้นเคย ดังก้องในโสตทวารราวกับเสียงกลองที่พระณรยาในวันก่อนวันพระ “การเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญได้ย่างกรายเข้ามาในชีวิตอีกแล้วหรือ” คำรำพึงในห้วงเวลานั้น

William Cox หรือ “บิลลี คือ กษัตริย์” คือบุคคลคนเดียวกัน ที่ปรากฏเป็นข่าวทั้งในทีวี และหน้าหนังสือพิมพ์เกือบทุกฉบับของอังกฤษ เรื่องของหนุ่มน้อยคนนี้จะกระหึ่มไปทั่วลอนดอน หรืออาจจะเรียกได้ว่าทั้งเกาะอังกฤษเลยคงจะว่าได้ เวลาเกือบสองสัปดาห์ที่สื่อใหญ่ได้นำเสนอเรื่องราวของเขา คงไม่ใช่เพราะว่าหน้าตาดีหรือมีดีกรีเป็นดาราระไรที่ไหนด หากเป็นข่าวของหนุ่มวัยเพียง ๑๕ ปี ที่เพิ่งทะยานสู่โลกกว้างด้วยประสบการณ์ที่ตน หรือแม่แต่คนในวัยเดียวกันเข้าใจว่า “มันคือสิ่งที่สุดท้ายอันบริสุทธิ์”

แต่โลกใบเล็กนี้มันกลับกลายเป็นหลุมดำที่อำพรางให้หลายคนตกลงไปสู่กัน จนแทบไม่น่าเชื่อว่า คนที่ตกอีกกลายเป็นหนุ่มน้อยนาม “บิลลี”

ชีวิตดวงน้อยๆ ของเขาต้องจบสิ้น ด้วยลูกกระสุนเพียงไม่กี่นัด ทั้งความฉงนใจให้กับพ่อแม่และน้อง อีกทั้งคนรอบข้างไม่น้อยเลย แล้วอะไรคือสาเหตุให้บิลลีได้รับการพิพากษาด้วยศาลเตี้ยเย็นยี้งนี้ ?

การจากไปอย่างไม่มีวันหวนกลับ กลับแบบไม่มีวันคืนได้อีก กระตุ้นความทรงจำดีๆ ที่มีต่อหนุ่มน้อยคนหนึ่งในหลายระดับ เช่น ในฐานะคนรู้จัก เพื่อนที่รัก ศิษย์ดีของครู และเป็นบุตรชายของคุณพ่อคุณแม่ เป็นพี่ของน้องสาวผู้มากไปด้วยความกล้าเกินวัย โดยเฉพาะในวันที่พบว่า “พี่บิลลี” ของเธอ นอนคลุกอยู่กับกองเลือดที่ดวงตารับหรือรับทุกที เธอพยายามอย่างยิ่งยวดที่จะยึดชีวิตพี่ชายให้ถึงมือคุณหมอ แต่เธอก็ซังก้าว “มือมัจจุราช” อย่างน่าเสียดาย

การสูญเสียครั้งนี้ จัดเป็นการสูญเสียสมาชิกคนสำคัญในครอบครัวคือ กษัตริย์ คุณพ่อ คุณแม่ น้อง และญาติต่างระดมไปด้วยความเศร้าสลด แต่ใจรักที่มีต่อ “บิลลี” นั้นไม่เคยมีค่าเป็นศูนย์หรือว่างเปล่า ความรักความห่วงใยในตัวเขา ยังท่วมท้นดุจธาราหน้าฝน ความกล้ากลืนอดกลั้นต่อพฤติกรรมของหนุ่มวัยทีน ผู้คอยเป็นป้ายออกนอกกรอบไปตามความคิดที่ตนเชื่อมั่น หรือเข้าใจว่าไม่ผิดทาง พ่วงด้วยคำตักเตือนจากพ่อแม่แม้อย่างคงชโลมใจเขาวุ่นแล้ววันแล้ว แต่ด้วยวัยที่หัวใจคอยพร่ำบอกตนเองว่า “I am always right” กลับสองทางให้เขาเดินไปสู่หนทางอันมืดมนในชีวิต การพบกับเพื่อนๆ ในระแวกบ้าน ทำให้เขายิ่งโง่ทะยานไกลครอบครัวออกไป จนขยายตัวไปสู่กับมีพรรคพวกและการหารายได้ในระดับชั้น “หลวมตัว”

หนุ่มน้อยได้เรียนรู้การใช้ชีวิตในมิติที่แปลกออกไป บทเรียนชีวิตนอกบ้านได้ให้ประสบการณ์ที่เขาคิดว่า “ใช่” การมีเพื่อนและกลุ่มดูเป็นความภาคภูมิใจที่อย่างน้อยตนเองก็เข้ากับคนอื่นได้ และนั่นคือจุดหักเหครั้งสำคัญในชีวิต บิลลีห่างไกลไปจากกลุ่มเพื่อนๆ ที่เป็นคนไทย การเรียนภาษาไทย หรือแม้กระทั่งภาษาไทยก็ถูกลดความสำคัญ จนท้ายที่สุดเขา Billy Cox ก็ต้องเลือกทางเดินแต่เพียงลำพัง ทั้งพ่อ ทั้งแม่ และน้องไว้ข้างหลัง ไม่มีคำถ้อยอำลาใดๆ เป็นวาระแทนการสั่งเสีย มีเพียงดวงตาที่ปิดลง กับทรงผมที่เขาเคยบอกว่า “พอใจมาก” เป็นร่องรอยแห่งความทรงจำให้หวนรำลึก

หลับเถอะนะหนุ่มน้อย หลับให้สบาย พ่อและแม่คงไม่ได้เลี้ยงเจ้าเฝ้าดูเหมือนแต่ก่อน น้องที่เคยหยอกเย้าเฝ้าเรียกหาคงตราตรึงไว้เพียงความรู้สึกอ้างว้างในเมมโมรี่ สายตาที่เฝ้ามองด้วยความห่วงใยของใครต่อใคร คงไม่มีวันได้พบกับภาพเฉกเช่นเดิมอีกแล้ว

เพื่อนที่เคยเล่นหัวพูดคุยด้วย คงหลังรินได้เพียงหยดน้ำตาที่ถูกกลืนออกมาจากดวงใจอันบริสุทธิ์ อุทิศเป็นผลบุญส่งดวงวิญญาณอันใสซื่อให้ไปสู่สุคติภพอันนิรันดร์

ด้วยความอาลัยยิ่ง
พระครูปลัดสุทัศน์ อมรสุทธิ

...หลับฝัน
พบเจอแต่สิ่งสวยงาม
นอนหลับอยู่บนปลายฟ้า
สายลมจะโชยพัดมา
ให้นอนสบาย...

